BOSNA I HERCEGOVINA
UREDZARAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Broj: JN2-02-07-1-467-6/26
Banja Luka: 23.04.2026. godine

Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Banja Luka, rješavajući po žalbi broj 03-22-01/26 od 16.03.2026. godine, žalitelja: SV Company d.o.o. Laktaši, izjavljene na tendersku dokumentaciju „Nabavka i isporuka kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada" u projektu „Tehničko osnaživanje sistema za upravljanje otpadom u Opštini Bratunac", Ugovornog organa: OPŠTINA BRATUNAC, u otvorenom postupku javne nabavke roba, Obavještenje o nabavci: 133-1-1-9-3-15/26 od 06.03.2026.godine, Predmet nabavke: „Nabavka i isporuka kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada" u projektu „Tehničko osnaživanje sistema za upravljanje otpadom u Opštini Bratunac", na osnovu člana 104. i 111. stav (1) tačka d) Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH", broj: 39/14, 59/22, 50/24) i člana 230. stav (2) Zakona o upravnom postupku, na sjednici održanoj 23.04.2026. godine, donio je:

R J E Š E NJ E

1. Žalba se usvaja, poništava se slijedeći akt ugovornog organa
   - tenderska dokumentacija „Nabavka i isporuka kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada" u projektu „Tehničko osnaživanje sistema za upravljanje otpadom u Opštini Bratunac", te se predmet vraća Ugovornom organu na dalje postupanje.

2. Usvaja se kao osnovan, zahtjev žalitelja SV Company d.o.o. Laktaši,za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu 3.000,00 KM, o čemu će se donijeti posebno Rješenje.

O B R A Z L O Ž E NJ E

U otvorenom postupku javne nabavke roba, Ugovornog organa: OPŠTINA BRATUNAC, Obavještenje o nabavci: 133-1-1-9-3-15/26 od 06.03.2026.godine, Predmet nabavke: „Nabavka i isporuka kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada" u projektu „Tehničko osnaživanje sistema za upravljanje otpadom u Opštini Bratunac", izjavljena je žalba broj 03-22-01/26 od 16.03.2026. godine, žalitelja: SV Company d.o.o. Laktaši, na tendersku dokumentaciju „Nabavka i isporuka kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada" u projektu „Tehničko osnaživanje sistema za upravljanje otpadom u Opštini Bratunac", u kojoj navodi slijedeće: 1. Žalbeni navod - nejasno definisan uslov ekonomske i finansijske sposobnosti U tački 4.3.1. tenderske dokumentacije ugovorni organ je propisao minimalni uslov ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača na način da ponuđač mora dokazati „likvidnost svih poslovnih računa", uz pozivanje na član 47. Zakona o javnim nabavkama. Žalilac smatra da je

ovako definisan uslov nejasan, pravno nedovoljno određen i suprotan osnovnim principima transparentnosti i jednakog tretmana ponuđača, iz sljedećih razloga. Prije svega, pojam likvidnosti predstavlja finansijsko-ekonomsku kategoriju koja označava sposobnost privrednog subjekta da iz raspoloživih obrtnih sredstava uredno izmiruje svoje kratkoročne obaveze. U finansijskoj teoriji i računovodstvenoj praksi likvidnost se ne utvrđuje kroz postojanje ili nepostojanje blokade pojedinačnih bankarskih računa, već kroz odnos likvidnih sredstava i kratkoročnih obaveza, odnosno kroz finansijske pokazatelje kao što su koeficijent tekuće likvidnosti, koeficijent ubrzane likvidnosti, struktura obrtnih sredstava i podaci iz finansijskih izvještaja privrednog subjekta. Dakle, likvidnost kao ekonomski pokazatelj ne predstavlja identičan pojam sa blokadom računa, niti se ona može dokazivati isključivo potvrdom banke o neblokadi računa. U konkretnom slučaju ugovorni organ nije precizirao: koji dokaz ponuđač treba dostaviti radi dokazivanja likvidnosti, iz kojeg dokumenta će se utvrđivati postojanje likvidnosti, za koji vremenski period se posmatra likvidnost, niti na koji način će komisija ocjenjivati ispunjenost ovog uslova. Ugovorni organ se u tenderskoj dokumentaciji samo formalno pozvao na član 47. Zakona o javnim nabavkama, iako navedena zakonska odredba predviđa više različitih vrsta dokaza ekonomske i finansijske sposobnosti, uključujući bankarske potvrde, finansijske izvještaje i druge finansijske dokumente. Upravo iz tog razloga ugovorni organ je bio dužan precizno definisati koji konkretan dokaz zahtijeva, kako bi ponuđači mogli nedvosmisleno utvrditi koju dokumentaciju su obavezni dostaviti u ponudi. Ovako formulisan uslov dovodi ponuđače u pravnu nesigurnost, jer nije moguće utvrditi: da li se traži potvrda banke o neblokadi računa, BON-2 obrazac, finansijski izvještaji, ili neki drugi finansijski dokument iz kojeg bi se mogla utvrditi likvidnost. Dodatno, formulacija „likvidnost svih poslovnih računa" predstavlja pravno i ekonomski neodređen uslov, jer likvidnost kao finansijski pokazatelj ne može biti vezana za pojedinačne bankarske račune, već za ukupno finansijsko stanje privrednog subjekt. Na ovaj način ugovorni organ je ostavio širok prostor za proizvoljno tumačenje i ocjenjivanje ispunjenosti uslova, što može dovesti do arbitrarnog odbacivanja ponuda. Ovakvo postupanje je suprotno principima transparentnosti i jednakog tretmana ponuđača iz člana 3. Zakona o javnim nabavkama. Dodatno se ističe da je praksa Ureda za razmatranje žalbi u više svojih odluka zauzela stav da uslovi sposobnosti moraju biti jasno definisani i povezani sa konkretnim dokazima koji se zahtijevaju od ponuđača. Tako je u rješenju URŽ broj JN2-03-07-1-845/20 naglašeno da je ugovorni organ dužan precizno definisati način dokazivanja uslova ekonomske i finansijske sposobnosti, jer u suprotnom ponuđači nisu u mogućnosti jasno utvrditi koju dokumentaciju trebaju dostaviti u ponudi. Takođe, u rješenju JN2-03-07-1-581/21 URŽ je zauzeo stav da neprecizno definisani uslovi finansijske sposobnosti ostavljaju prostor za proizvoljno tumačenje od strane ugovornog organa, što je suprotno principima transparentnosti i jednakog tretmana ponuđača. Slijedom navedenog, žalilac smatra da je predmetna odredba tenderske dokumentacije nejasna, nedovoljno određena i suprotna Zakonu o javnim nabavkama, te predlaže da URŽ usvoji žalbu i naloži ugovornom organu izmjenu tenderske dokumentacije na način da se precizno definiše dokaz ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača, u skladu sa članom 47. Zakona. 2. Žalbeni navod - nezakonit, nesrazmjeran i pravno neodrživ uslov „likvidnost svih poslovnih računa" U tački 4.3.1. tenderske dokumentacije ugovorni organ je propisao da ponuđač mora dokazati „likvidnost svih poslovnih računa", pozivajući se na član 47. Zakona o javnim nabavkama. Žalilac smatra da je ovako definisan uslov nezakonit, nesrazmjeran predmetu nabavke i pravno neodrživ, te da predstavlja ozbiljno ograničenje konkurencije, suprotno

osnovnim principima javnih nabavki. Prije svega, član 47. Zakona o javnim nabavkama omogućava ugovornom organu da zahtijeva dokaze o ekonomskoj i finansijskoj sposobnosti ponuđača, ali samo u mjeri u kojoj su takvi uslovi proporcionalni predmetu nabavke i nužni za izvršenje ugovora. U konkretnom slučaju ugovorni organ je propisao dokazivanje „likvidnosti svih poslovnih računa", iako takav uslov nema stvarnu niti logičnu vezu sa sposobnošću ponuđača da izvrši predmetni ugovor. Privredni subjekti u praksi često imaju više transakcijskih računa kod različitih banaka, uključujući: račune koji se koriste za redovno poslovanje, račune otvorene za posebne projekte, račune koji služe za određene finansijske tokove, pomoćne ili privremene račune, račune koji nisu u aktivnoj upotrebi. Sama činjenica da privredni subjekt ima više računa predstavlja uobičajenu poslovnu praksu i ne može predstavljati osnov za ograničavanje njegove sposobnosti da učestvuje u postupku javne nabavke. Dodatno se ističe da eventualna blokada pojedinačnog računa ne znači nužno nelikvidnost privrednog subjekta, niti znači da ponuđač nije sposoban izvršiti predmetni ugovor, posebno imajući u vidu da privredni subjekt može nesmetano poslovati putem drugih aktivnih računa. Pored toga, prema propisima koji uređuju finansijsko poslovanje i sistem prinudne naplate u Federaciji Bosne i Hercegovine, blokada računa se ne odnosi na pojedinačni račun, već na pravno lice kao dužnika, pri čemu se blokada provodi nad svim računima koje pravno lice ima kod banaka putem jedinstvenog sistema prinudne naplate. Drugim riječima, u situaciji kada nastupi blokada računa pravnog lica, blokada se automatski provodi nad svim računima tog pravnog lica. Iz toga proizlazi da zahtjev ugovornog organa da ponuđač dokazuje likvidnost svih poslovnih računa nema nikakvo stvarno pravno niti praktično opravdanje, jer je finansijski status privrednog subjekta moguće utvrditi kroz dokaz o statusu transakcijskog računa ponuđača. Na ovaj način ugovorni organ uvodi pretjerano restriktivan i nepotreban kvalifikacioni uslov, koji nije u vezi sa predmetom nabavke niti sa sposobnošću izvršenja ugovora. Takav uslov može dovesti do neopravdanog isključenja potencijalnih ponuđača iz postupka javne nabavke, čime se direktno narušavaju principi javnih nabavki propisani članom 3. Zakona o javnim nabavkama, a naročito princip: osiguranja konkurencije, jednakog tretmana ponuđača, transparentnosti postupka. Dodatno se ističe da je praksa Ureda za razmatranje žalbi u više svojih odluka zauzela jasan stav da ugovorni organ ne može postavljati kvalifikacione uslove koji nisu u direktnoj vezi sa predmetom nabavke ili koji nepotrebno ograničavaju konkurenciju ponuđača. Tako je u rješenju URŽ broj JN2-03-07-1-3524/20 naglašeno da ugovorni organ mora postavljati uslove sposobnosti na način da oni budu razumni, proporcionalni i u neposrednoj vezi sa predmetom nabavke, te da postavljanje pretjerano restriktivnih uslova predstavlja povredu principa javnih nabavki. U rješenju JN2-03-07-1-2987/20 Ured za razmatranje žalbi je dodatno naglasio da kvalifikacioni uslovi ne smiju biti postavljeni na način da neopravdano sužavaju krug potencijalnih ponuđača, te da ugovorni organ mora voditi računa o principu proporcionalnosti prilikom definisanja uslova sposobnosti. Takođe, u rješenju JN2-03-07-1-2243/22 URŽ je zauzeo stav da kvalifikacioni uslovi moraju biti postavljeni tako da omogućavaju fer i otvorenu konkurenciju među ponuđačima, te da pretjerano restriktivni ili neproporcionalni uslovi. U konkretnom slučaju zahtjev za dokazivanje likvidnosti svih poslovnih računa predstavlja upravo takav neproporcionalan i neopravdan uslov koji nije nužan za izvršenje predmetnog ugovora i koji može dovesti do neopravdanog ograničenja konkurencije. Slijedom svega navedenog, žalilac smatra da je predmetna odredba tenderske dokumentacije nezakonita, nesrazmjerna i diskriminatorna, te predlaže da Ured za razmatranje žalbi usvoji žalbu i naloži ugovornom organu izmjenu tenderske

dokumentacije u ovom dijelu. 3. Žalbeni navod - neopravdan zahtjev za ISO 22301 certifikatom U dijelu tenderske dokumentacije koji se odnosi na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača, ugovorni organ je propisao obavezu da ponuđač posjeduje važeći certifikat ISO 22301 ili odgovarajući certifikat, izdat od strane akreditovanog certifikacionog tijela. Žalilac smatra da je ovako definisan zahtjev neopravdan, nesrazmjeran predmetu nabavke i suprotan odredbama Zakona o javnim nabavkama. Naime, standard ISO 22301 predstavlja međunarodni standard za sistem upravljanja kontinuitetom poslovanja (Business Continuity Management System), čiji je cilj osigurati sposobnost organizacije da nastavi poslovanje u slučaju kriznih situacija, poput prirodnih katastrofa, tehničkih kvarova ili drugih vanrednih okolnosti. Međutim, predmet nabavke u konkretnom postupku odnosi se na nabavku i isporuku komunalnog vozila sa nadgradnjom, pri čemu zahtjev za posjedovanje standarda ISO 22301 nema nikakvu neposrednu niti logičnu vezu sa kvalitetom robe koja je predmet nabavke niti sa sposobnošću ponuđača da izvrši predmetni ugovor. U tom smislu zahtjev za posjedovanje certifikata ISO 22301 predstavlja pretjerano restriktivan kvalifikacioni uslov, koji nije proporcionalan predmetu nabavke. Član 48. Zakona o javnim nabavkama omogućava ugovornom organu da zahtijeva određene standarde osiguranja kvaliteta, ali samo u mjeri u kojoj su takvi zahtjevi direktno povezani sa predmetom nabavke i nužni za izvršenje ugovora. U konkretnom slučaju zahtjev za posjedovanje standarda ISO 22301 ne doprinosi na bilo koji način osiguranju kvaliteta robe koja je predmet nabavke, niti predstavlja relevantan pokazatelj tehničke ili profesionalne sposobnosti ponuđača. Postavljanjem ovakvog uslova ugovorni organ neopravdano ograničava krug potencijalnih ponuđača, jer značajan broj privrednih subjekata koji su u potpunosti sposobni izvršiti predmetni ugovor ne posjeduje navedeni certifikat. Takvo postupanje je suprotno principima javnih nabavki iz člana 3. Zakona o javnim nabavkama, a naročito principu osiguranja konkurencije i jednakog tretmana ponuđača. Slijedom navedenog, žalilac smatra da je zahtjev za posjedovanje certifikata ISO 22301 u konkretnom postupku javne nabavke nezakonit i nesrazmjeran, te predlaže da Ured za razmatranje žalbi usvoji žalbu i naloži ugovornom organu izmjenu tenderske dokumentacije u ovom dijelu. 4. Žalbeni navod - neopravdan zahtjev za ISO 45001 certifikatom. U dijelu tenderske dokumentacije koji se odnosi na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača ugovorni organ je propisao obavezu da ponuđač mora posjedovati važeći certifikat ISO 45001 ili odgovarajući certifikat, izdat od strane akreditovanog certifikacionog tijela. Žalilac smatra da je ovako definisan zahtjev neopravdan, nesrazmjeran predmetu nabavke i suprotan odredbama Zakona o javnim nabavkama. Naime, standard ISO 45001 predstavlja međunarodni standard koji se odnosi na sistem upravljanja zaštitom zdravlja i sigurnosti na radu, odnosno na upravljanje rizicima koji mogu nastati tokom obavljanja radnih aktivnosti u organizaciji. Međutim, predmet javne nabavke u konkretnom postupku odnosi se na nabavku i isporuku kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada, odnosno na nabavku robe. U takvom postupku zahtjev za posjedovanje standarda ISO 45001 nema neposrednu vezu sa kvalitetom robe koja je predmet nabavke niti predstavlja relevantan pokazatelj tehničke ili profesionalne sposobnosti ponuđača da izvrši predmetni ugovor. U skladu sa članom 48. Zakona o javnim nabavkama, ugovorni organ može zahtijevati određene standarde osiguranja kvaliteta, ali samo u mjeri u kojoj su takvi standardi direktno povezani sa predmetom nabavke i proporcionalni istom. U konkretnom slučaju zahtjev za posjedovanje certifikata ISO 45001 predstavlja pretjerano restriktivan kvalifikacioni uslov, koji nije proporcionalan predmetu nabavke i koji može dovesti do neopravdanog ograničenja konkurencije među ponuđačima. Na ovaj način

ugovorni organ neopravdano sužava krug potencijalnih ponuđača, jer značajan broj privrednih subjekata koji su u potpunosti sposobni izvršiti predmetni ugovor ne posjeduje navedeni certifikat. Takvo postupanje je suprotno principima javnih nabavki iz člana 3. Zakona o javnim nabavkama, a naročito principu osiguranja konkurencije i jednakog tretmana ponuđača. Slijedom navedenog, žalilac smatra da je zahtjev za posjedovanje certifikata ISO 45001 u konkretnom postupku javne nabavke nezakonit i nesrazmjeran, te predlaže da Ured za razmatranje žalbi usvoji žalbu i naloži ugovornom organu izmjenu tenderske dokumentacije u ovom dijelu. 5. Žalbeni navod - nesrazmjeran zahtjev za ISO 14001 certifikatom. U dijelu tenderske dokumentacije koji se odnosi na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača ugovorni organ je propisao obavezu da ponuđač mora posjedovati važeći certifikat ISO 14001 ili odgovarajući certifikat, izdat od strane akreditovanog certifikacionog tijela. Žalilac smatra da je ovako definisan zahtjev neopravdan, nesrazmjeran predmetu nabavke i suprotan odredbama Zakona o javnim nabavkama. Naime, standard ISO 14001 predstavlja međunarodni standard koji se odnosi na sistem upravljanja zaštitom okoliša organizacije, odnosno na način na koji organizacija upravlja svojim uticajem na okoliš u okviru vlastitih poslovnih aktivnosti. Međutim, predmet javne nabavke u konkretnom postupku odnosi se na nabavku i isporuku kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada, odnosno na nabavku robe. Standard ISO 14001 se odnosi na upravljanje okolišem unutar organizacije, a ne na karakteristike ili kvalitet proizvoda koji je predmet nabavke. Iz tog razloga posjedovanje ovog certifikata od strane ponuđača nije relevantan pokazatelj tehničke ili profesionalne sposobnosti ponuđača da izvrši predmetni ugovor. U skladu sa članom 48. Zakona o javnim nabavkama, ugovorni organ može zahtijevati određene standarde osiguranja kvaliteta samo u mjeri u kojoj su takvi standardi direktno povezani sa predmetom nabavke i proporcionalni istom. U konkretnom slučaju zahtjev za posjedovanje certifikata ISO 14001 predstavlja pretjerano restriktivan kvalifikacioni uslov, koji nije proporcionalan predmetu nabavke. Na ovaj način ugovorni organ neopravdano ograničava konkurenciju među ponuđačima, jer značajan broj privrednih subjekata koji su u potpunosti sposobni izvršiti predmetni ugovor ne posjeduje navedeni certifikat. Takvo postupanje je suprotno principima javnih nabavki iz člana 3. Zakona o javnim nabavkama, a naročito principu osiguranja konkurencije i jednakog tretmana ponuđača. Slijedom navedenog, žalilac smatra da je zahtjev za posjedovanje certifikata ISO 14001 u konkretnom postupku javne nabavke nezakonit i nesrazmjeran, te predlaže da Ured za razmatranje žalbi usvoji žalbu i naloži ugovornom organu izmjenu tenderske dokumentacije u ovom dijelu. 6. Žalbeni navod - diskriminatoran zahtjev za opseg ISO certifikata. U dijelu tenderske dokumentacije koji se odnosi na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača ugovorni organ je propisao da ponuđač mora posjedovati važeće certifikate ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001 i ISO 22301 ili odgovarajuće, uz dodatni uslov da opseg primjene navedenih certifikata mora biti „proizvodnja komunalnih nadgradnji". Žalilac smatra da je ovako definisan uslov diskriminatoran, nesrazmjeran predmetu nabavke i suprotan odredbama Zakona o javnim nabavkama, te da neopravdano ograničava konkurenciju među ponuđačima. Naime, predmet javne nabavke u konkretnom postupku odnosi se na nabavku i isporuku kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada, odnosno na nabavku robe. U postupcima javnih nabavki robe ponuđači ne moraju nužno biti proizvođači robe, već mogu nastupati kao distributeri, zastupnici ili trgovci koji robu nabavljaju od proizvođača. Međutim, zahtjev ugovornog organa da opseg primjene ISO certifikata mora biti „proizvodnja komunalnih nadgradnji" faktički podrazumijeva da ponuđač mora biti proizvođač takvih nadgradnji. Na taj način

iz postupka javne nabavke unaprijed se isključuju svi ponuđači koji nastupaju kao distributeri ili zastupnici proizvođača, iako su u potpunosti sposobni izvršiti predmetni ugovor. Takav uslov predstavlja neopravdano ograničenje konkurencije, jer ugovorni organ nije dokazao da je nužno da ponuđač bude proizvođač kako bi mogao izvršiti predmetni ugovor. U skladu sa članom 44. Zakona o javnim nabavkama, uslovi kvalifikacije moraju biti povezani i proporcionalni predmetu ugovora, te ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju. Ured za razmatranje žalbi je u svojoj praksi naglasio da ugovorni organ mora definisati minimum kvalifikacionih uslova koji su povezani i proporcionalni predmetu nabavke, te da postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju. Takođe je naglašeno da je ugovorni organ dužan postupati prema ponuđačima jednako i nediskriminirajuće, osiguravajući aktivnu konkurenciju, te da postavljanje uslova koji onemogućavaju učešće ponuđača koji su sposobni izvršiti ugovor predstavlja povredu osnovnih principa Zakona o javnim nabavkama. U konkretnom slučaju zahtjev za opseg ISO certifikata koji podrazumijeva proizvodnju komunalnih nadgradnji nema direktnu vezu sa predmetom nabavke i predstavlja uslov koji nepotrebno sužava krug potencijalnih ponuđača. Slijedom navedenog, žalilac smatra da je predmetna odredba tenderske dokumentacije nezakonita i diskriminatorna, te predlaže da Ured za razmatranje žalbi usvoji žalbu i naloži ugovornom organu izmjenu tenderske dokumentacije u ovom dijelu. 7. Žalbeni navod - nezakonit i diskriminatoran zahtjev u vezi ISO certifikata U dijelu tenderske dokumentacije koji se odnosi na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača ugovorni organ je propisao da ponuđač mora posjedovati važeće certifikate ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001 i ISO 22301 ili odgovarajuće, koji moraju biti izdati od strane akreditovanog certifikacionog tijela, uz dodatni uslov da opseg primjene navedenih certifikata mora biti proizvodnja komunalnih nadgradnji. Žalilac smatra da je ovako definisan zahtjev nezakonit, nesrazmjeran predmetu nabavke i diskriminatoran, te da neopravdano ograničava konkurenciju među ponuđačima. Naime, predmet javne nabavke u konkretnom postupku odnosi se na nabavku i isporuku kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada, odnosno na nabavku robe. U postupcima javnih nabavki robe ponuđači ne moraju nužno biti proizvođači robe, već mogu nastupati kao distributeri, trgovci ili ovlašteni zastupnici proizvođača, koji robu nabavljaju od proizvođača i vrše njenu isporuku ugovornom organu. Međutim, zahtjev ugovornog organa da ponuđač mora posjedovati navedene ISO certifikate sa opsegom primjene koji obuhvata proizvodnju komunalnih nadgradnji faktički podrazumijeva da ponuđač mora biti proizvođač takvih nadgradnji. Na taj način iz postupka javne nabavke unaprijed se isključuju svi ponuđači koji nastupaju kao distributeri ili zastupnici proizvođača, iako su u potpunosti sposobni izvršiti predmetni ugovor. Takođe, ISO standardi koji se odnose na sisteme upravljanja kvalitetom, zaštitom okoliša, sigurnošću i zdravljem na radu i kontinuitetom poslovanja primarno se odnose na organizaciju i proizvodni process proizvođača, a ne na trgovce ili distributere koji vrše isporuku robe. Postavljanjem uslova da ove certifikate mora posjedovati ponuđač, umjesto da ih posjeduje proizvođač opreme koja je predmet nabavke, ugovorni organ neopravdano ograničava konkurenciju na tržištu. Pored toga, zahtijevanje više različitih ISO certifikata istovremeno, uz dodatni uslov koji se odnosi na specifičan opseg certifikacije, predstavlja pretjerano restriktivan kvalifikacioni uslov koji nije proporcionalan predmetu nabavke. U skladu sa članom 44. Zakona o javnim nabavkama, ugovorni organ je dužan definisati minimum kvalifikacionih uslova na način da isti budu povezani i proporcionalni predmetu nabavke, te da ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju. Ured za razmatranje žalbi je u

svojoj praksi naglasio da ugovorni organ mora definisati minimum kvalifikacionih uslova koji su povezani i proporcionalni predmetu nabavke, te da postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju. Takođe je naglašeno da je ugovorni organ dužan postupati prema ponuđačima jednako i nediskriminirajuće, osiguravajući aktivnu konkurenciju u postupku javne nabavke. U konkretnom slučaju zahtjev da ponuđač mora posjedovati ISO certifikate sa opsegom primjene koji podrazumijeva proizvodnju komunalnih nadgradnji očigledno predstavlja uslov koji nije proporcionalan predmetu nabavke i koji neopravdano sužava krug potencijalnih ponuđača. Slijedom navedenog, žalilac smatra da je predmetna odredba tenderske dokumentacije nezakonita i diskriminatorna, te predlaže da Ured za razmatranje žalbi usvoji žalbu i naloži ugovornom organu izmjenu tenderske dokumentacije u ovom dijelu. 8. Žalbeni navod - međuosovinsko rastojanje U tehničkim specifikacijama tenderske dokumentacije ugovorni organ je propisao zahtjev da međuosovinsko rastojanje vozila mora biti minimalno 3400 mm do maksimalno 3500 mm. Žalilac smatra da je ovako definisan tehnički zahtjev neopravdano restriktivan i nesrazmjeran predmetu nabavke, jer je raspon međuosovinskog rastojanja ograničen na svega 100 mm, čime se značajno sužava krug potencijalnih ponuđača. Na tržištu postoji veliki broj proizvođača komunalnih vozila koji nude vozila sa međuosovinskim rastojanjem većim od navedenog raspona, uključujući vozila sa međuosovinskim rastojanjem do približno 3900 mm, koja su u potpunosti funkcionalna i pogodna za obavljanje komunalnih poslova. Postavljanjem ovako usko definisanog tehničkog zahtjeva ugovorni organ neopravdano ograničava konkurenciju među ponuđačima. Ured za razmatranje žalbi je u svojoj praksi naglasio da ugovorni organ mora definisati uslove i tehničke zahtjeve koji su povezani i proporcionalni predmetu nabavke, te da postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju. Takođe je naglašeno da je ugovorni organ dužan osigurati jednak tretman ponuđača i aktivnu konkurenciju u postupku javne nabavke. Slijedom navedenog, žalilac smatra da je predmetni tehnički zahtjev diskriminatoran i predlaže izmjenu tenderske dokumentacije u ovom dijelu. 9. Žalbeni navod - radna zapremina motora. U tehničkim specifikacijama tenderske dokumentacije ugovorni organ je propisao da radna zapremina motora mora biti minimalno 7100 cm3 do maksimalno 7150 cm3. Žalilac smatra da je ovako definisan tehnički zahtjev neopravdano restriktivan i nesrazmjeran predmetu nabavke, jer je raspon zapremine motora ograničen na svega 50 cm3, čime se faktički ograničava mogućnost učešća velikog broja proizvođača vozila. Na tržištu postoji veliki broj proizvođača komunalnih i teretnih vozila koji nude motore različitih zapremina koji u potpunosti zadovoljavaju funkcionalne potrebe komunalnih vozila. Postavljanjem ovako usko definisanog raspona zapremine motora ugovorni organ značajno sužava krug potencijalnih ponuđača i faktički prilagođava tehničku specifikaciju ograničenom broju modela vozila na tržištu. Ured za razmatranje žalbi je u svojoj praksi zauzeo jasan stav da tehnički zahtjevi moraju biti definisani na način da budu povezani i proporcionalni predmetu nabavke, te da ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju. U rješenju Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-361-23 od 22.03.2023. godine navodi se: „Ugovorni organ je dužan da u tenderskoj dokumentaciji definiše minimum zahtjeva za kvalifikaciju na način da isti budu povezani i proporcionalni predmetu ugovora i da ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju." Takođe je u rješenju Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-74-6/23 od 02.02.2023. godine naglašeno: „Ugovorni organ je dužan da se prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju." U konkretnom slučaju ovako usko definisan raspon zapremine motora nema objektivno opravdanje u odnosu na predmet nabavke i

predstavlja tehničku specifikaciju koja neopravdano ograničava konkurenciju među ponuđačima. Slijedom navedenog, žalilac smatra da je predmetni tehnički zahtjev diskriminatoran i suprotan Zakonu o javnim nabavkama, te predlaže da Ured za razmatranje žalbi naloži izmjenu tenderske dokumentacije u ovom dijelu. 10. Žalbeni navod - snaga motora U tehničkim specifikacijama tenderske dokumentacije ugovorni organ je propisao da snaga motora mora biti od 210 kW do 220 kW. Žalilac smatra da je ovako definisan tehnički zahtjev neopravdano restriktivan i nesrazmjeran predmetu nabavke, jer je raspon snage motora ograničen na svega 10 kW, čime se značajno sužava krug potencijalnih ponuđača. Na tržištu postoji veliki broj proizvođača komunalnih vozila koji nude vozila sa različitim snagama motora koje u potpunosti zadovoljavaju funkcionalne potrebe komunalnih vozila. Posebno treba naglasiti da je u istoj tenderskoj dokumentaciji propisan i vrlo usko definisan raspon radne zapremine motora (7100 cm3 - 7150 cm3), što u kombinaciji sa rasponom snage motora dodatno sužava krug mogućih ponuđača i može ukazivati na tehničku specifikaciju koja odgovara ograničenom broju modela vozila na tržištu. Ured za razmatranje žalbi je u svojoj praksi više puta naglasio da tehnički zahtjevi moraju biti definisani na način da budu povezani i proporcionalni predmetu nabavke, te da ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju. U rješenju Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-361-23 od 22.03.2023. godine navodi se: „Ugovorni organ je dužan da u tenderskoj dokumentaciji definiše minimum zahtjeva za kvalifikaciju na način da isti budu povezani i proporcionalni predmetu ugovora i da ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju." Takođe je u rješenju Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-74-6/23 od 02.02.2023. godine naglašeno: „Ugovorni organ je dužan da se prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju." U konkretnom slučaju ovako usko definisan raspon snage motora nema objektivno opravdanje u odnosu na predmet nabavke i predstavlja tehničku specifikaciju koja neopravdano ograničava konkurenciju među ponuđačima. Slijedom navedenog, žalilac smatra da je predmetni tehnički zahtjev diskriminatoran i suprotan Zakonu o javnim nabavkama, te predlaže da Ured za razmatranje žalbi naloži izmjenu tenderske dokumentacije u ovom dijelu. 11. Žalbeni navod - automatski mjenjač. U tehničkim specifikacijama tenderske dokumentacije ugovorni organ je propisao da vozilo mora imati automatski mjenjač. Žalilac smatra da je ovako definisan tehnički zahtjev neopravdano restriktivan i nesrazmjeran predmetu nabavke, jer se na ovaj način iz postupka javne nabavke isključuju vozila sa manuelnim mjenjačem koja su u praksi široko zastupljena kod komunalnih vozila i koja u potpunosti mogu zadovoljiti funkcionalne potrebe predmetne nabavke. Na tržištu postoji veliki broj proizvođača komunalnih vozila koji nude vozila sa manuelnim mjenjačem, koja se redovno koriste u komunalnim djelatnostima i koja su često jednostavnija i jeftinija za održavanje u dugotrajnoj eksploataciji. Postavljanjem zahtjeva da vozilo ima automatski mjenjač ugovorni organ neopravdano ograničava konkurenciju među ponuđačima iako vozila sa manuelnim mjenjačem mogu u potpunosti ispuniti funkcionalne zahtjeve predmetne nabavke. Ured za razmatranje žalbi je u svojoj praksi zauzeo stav da ugovorni organ mora definisati tehničke zahtjeve koji su povezani i proporcionalni predmetu nabavke, te da isti ne smiju imati restriktivan efekat na konkurenciju. U rješenju Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-361-23 od 22.03.2023. godine navodi se: „Ugovorni organ je dužan da u tenderskoj dokumentaciji definiše minimum zahtjeva koji su povezani i proporcionalni predmetu ugovora i da ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju." Takođe je u rješenju Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-74-6/23 od 02.02.2023. godine naglašeno: „Ugovorni

organ je dužan da se prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju." U konkretnom slučaju ugovorni organ nije obrazložio niti dokazao zbog čega je automatski mjenjač neophodan za izvršenje predmetnog ugovora, niti je dokazano da vozila sa manuelnim mjenjačem ne bi mogla zadovoljiti funkcionalne potrebe predmetne nabavke. Slijedom navedenog, žalilac smatra da je predmetni tehnički zahtjev diskriminatoran i suprotan Zakonu o javnim nabavkama, te predlaže da Ured za razmatranje žalbi naloži izmjenu tenderske dokumentacije u ovom dijelu. 12. Žalbeni navod - boja kabine vozila. U tehničkim specifikacijama tenderske dokumentacije ugovorni organ je propisao da boja kabine vozila mora biti bijela. Žalilac smatra da je ovako definisan tehnički zahtjev neopravdan i diskriminatoran, naročito imajući u vidu da se radi o nabavci korištenog vozila. Na tržištu se komunalna vozila nalaze u različitim bojama, a vrlo često su fabrički isporučena u narandžastoj, zelenoj ili drugim bojama, što predstavlja uobičajenu praksu kod komunalnih vozila. Boja vozila nema nikakav uticaj na funkcionalnost vozila niti na sposobnost izvršenja predmetnog ugovora. Postavljanjem zahtjeva da kabina vozila mora biti određene boje ugovorni organ neopravdano ograničava konkurenciju među ponuđačima, jer se na ovaj način isključuju vozila koja u potpunosti ispunjavaju sve tehničke i funkcionalne zahtjeve, ali su druge boje. Ured za razmatranje žalbi je u svojoj praksi naglasio da tehnički zahtjevi moraju biti definisani na način da budu povezani i proporcionalni predmetu nabavke, te da ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju. U rješenju Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-361-23 od 22.03.2023. godine navodi se: „Ugovorni organ je dužan da u tenderskoj dokumentaciji definiše minimum zahtjeva za kvalifikaciju na način da isti budu povezani i proporcionalni predmetu ugovora i da ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju." Takođe je u rješenju Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-74-6/23 od 02.02.2023. godine naglašeno: „Ugovorni organ je dužan da se prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju." U konkretnom slučaju zahtjev za tačno određenom bojom vozila nema objektivno opravdanje u odnosu na predmet nabavke i predstavlja tehničku specifikaciju koja neopravdano ograničava konkurenciju među ponuđačima. Slijedom navedenog, žalilac smatra da je predmetni tehnički zahtjev diskriminatoran i suprotan Zakonu o javnim nabavkama, te predlaže da Ured za razmatranje žalbi naloži izmjenu tenderske dokumentacije u ovom dijelu. Iz svih navedenih žalbenih navoda jasno proizilazi da je ugovorni organ u predmetnoj tenderskoj dokumentaciji postavio više tehničkih i kvalifikacionih zahtjeva koji su neopravdano restriktivni, nesrazmjerni predmetu nabavke i koji imaju za posljedicu ograničavanje konkurencije među ponuđačima. Posebno treba naglasiti da su pojedini tehnički parametri definisani na način koji značajno sužava krug potencijalnih ponuđača na tržištu, uključujući veoma usko definisane raspona tehničkih karakteristika vozila, kao i zahtjeve koji nemaju neposrednu vezu sa funkcionalnošću predmeta nabavke. Takvim postupanjem ugovorni organ je povrijedio osnovne principe javnih nabavki propisane članom 3. Zakona o javnim nabavkama, prije svega principe osiguranja konkurencije, jednakog tretmana ponuđača i transparentnosti postupka javne nabavke. Ured za razmatranje žalbi je u svojoj praksi više puta naglasio da ugovorni organ mora definisati kvalifikacione i tehničke zahtjeve koji su povezani i proporcionalni predmetu nabavke, te da isti ne smiju imati restriktivan efekat na konkurenciju. U rješenju Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-361-23 od 22.03.2023. godine jasno je navedeno: „Ugovorni organ je dužan da u tenderskoj dokumentaciji definiše minimum zahtjeva za kvalifikaciju na način da isti budu povezani i proporcionalni predmetu ugovora i da ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju." Takođe je

u rješenju Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-74-6/23 od 02.02.2023. godine naglašeno: „Ugovorni organ je dužan da se prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju." U konkretnom slučaju tenderska dokumentacija sadrži više odredbi koje su suprotne navedenim principima Zakona o javnim nabavkama i koje neopravdano ograničavaju konkurenciju među ponuđačima.

U izjašnjenju na navode žalbe, ugovorni organ ističe, 1. Žalbeni navod -nejasno definisan uslov ekonomske i finansijske sposobnosti. 2. Žalbeni navod- nezakonit, nesrazmjeran i pravno neodrživ uslov „likvidnost svih poslovnih računa. U odnosu na navode žalitelja kojim se osporavaju postavljeni uslovi ekonomske i finansijske sposobnosti, jer kako navodi, isti su nejasno definisani, ugovorni organ ističe da su postavljeni uslovi i dokazi koji se s tim u vezi zahtijevaju propisani u skladu sa članom 47. Zakona o javnim nabavkama, kojim je jasno predviđena mogućnost postavljanja uslova u svrhu dokazivanja ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača, kao i pravo ugovornog organa da zahtijeva, između ostalog, odgovarajuće dokaze ekonomske i finansijske sposobnosti, uključujući i dokumente koje izdaje banka ili druga finansijska institucija, a što je ugovorni organ i zahtjevao. Zahtjev za likvidnošću poslovnih računa predstavlja legitiman i razuman uslov jer osigurava da ponuđač ima stabilno finansijsko poslovanje i u konačnici sposobnost urednog izvršenja ugovora. Imajući u vidu vrijednost i značaj predmeta nabavke, ovakav uslov je proporcionalan i ni na koji način ne diskriminiše ponuđače, već se jednako odnosi na sve potencijalne učesnike u postupku. Dakle, od ponuđača se zahtjeva da ima sve račune likvidne, što dokazuje odgovarajućim dokumentom poslovne banke ili izvještajem Centralne banke BiH, što niti je nejasno propisan uslov niti nejasno traženi dokaz, a naročito kada se ima u vidu da je tačkom 4.3.2 Tenderske dokumentacije nedvosmisleno utvrđeno na koji način se isti dokazuje (dostavljanjem potvrde banke o statusu računa ili izvještaja Centralne banke BiH o otvorenim računima poslovnog subjekta). Ugovorni organ posebno naglašava da se navedeni uslov u konkretnom postupku ne tumači kao ocjena likvidnosti u računovodstvenom i finansijsko-analitičkom smislu (kroz finansijske koeficijente i izvještaje), već isključivo kao zahtjev da ponuđač nema blokirane poslovne račune, što predstavlja objektivno provjerljivu činjenicu na osnovu graženih dokumenata. Stoga su neosnovani navodi žalitelja da nije jasno koji dokaz treba dostaviti, jer je isti precizno određen tenderskom dokumentacijom. U odnosu na navode žalbe da je uslov nesrazmjeran i da nije u vezi sa predmetom nabavke, ugovorni organ ističe da zahtjev da ponuđač nema blokirane račune predstavlja minimalan i legitiman uslov finansijske stabilnosti, koji je u direktnoj vezi sa sposobnošću urednog izvršenja ugovora. Postojanje blokade računa ukazuje na poteškoće u izmirivanju dospjelih obaveza, te objektivno dovodi u pitanje finansijsku sposobnost ponuđača da realizuje ugovorne obaveze. Stoga se može zaključiti da navodi žalbe o nesrazmjernosti predstavljaju paušalne tvrdnje koje nisu potkrijepljene konkretnim činjenicama. Navodi žalitelja da eventualna blokada pojedinačnog računa ne znači ukupnu nelikvidnost nisu od uticaja, imajući u vidu da ugovorni organ ima pravo da, u okviru diskrecionog ovlaštenja iz člana 47. Zakona, odredi konkretan način dokazivanja finansijske sposobnosti, pod uslovom da isti nije diskriminatoran. U konkretnom slučaju, uslov je postavljen na jednak način za sve ponuđače i ne favorizuje nijednog učesnika, niti neopravdano ograničava konkurenciju.

U odnosu na navode žalitelja kojim se poziva na pravnu praksu Kancelarije za razmatranje žalbi BiH, ugovorni organ ističe da se praksa Kancelarije za razmatranje

žalbi BiH na koju se žalitelj poziva ne može mehanički primjenjivati obzirom da se navedena rješenja ne odnose na istu činjeničnu i pravnu situaciju, jer u predmetnom postupku nabavke ugovorni organ postavljenim uslovom nije neopravdano ograničio konkurenciju, niti je favorizovao određenog ponuđača time što je tražio da ponuđači moraju imati likvidne račune. Dodatno, kroz svoju praksu, KRŽ je u mnogobrojnim svojim rješeljima zauzela stav da se uslovi koji se odnose na finansijsku stabilnost ponuđača, uključujući dokaze izdate od strane banaka, predstavljaju dozvoljene uslove kvalifikacije, ukoliko imaju za cilj obezbjeđenje urednog izvršenja ugovora i ne smatraju se ograničavajućim ukoliko su primjenjivi na sve ponuđače pod jednakim uslovima i imaju uporište u predmetu nabavke, a što je u konkretnom postupku slučaj. Takođe, je naglašeno da ugovorni organ ima pravo da opredijeli konkretan način dokazivanja finansijske sposobnosti, te nije obavezan prihvatiti svaki mogući dokaz, ukoliko je zahtjev jasan i jednako primjenjiv na sve ponuđače. Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da ugovorni organ, u skladu sa Zakonom, ima pravo da odredi uslove i dokaze ekonomske i finansijske sposobnosti u mjeri neophodnoj za predmetnu nabavku, u konkretnom slučaju nije utvrđena povreda osnovnih principa javnih nabavki. Postavljeni uslov ima legitiman cilj - utvrđivanje minimalne finansijske stabilnosti ponuđača, a isti je u direktnoj vezi sa sposobnošću urednog izvršenja ugovora. Istovremeno, uslov je primjenjiv na sve ponuđače pod jednakim uslovima, te ne dovodi do diskriminacije niti neopravdanog ograničavanja konkurencije. Napominjemo i činjenicu da žalitelj nije koristio mogućnost da putem portala E-nabavke (postavljanjem pitanja) zatraži pojašnjenje tenderske dokumentacije, ukoliko je smatrao da postoji bilo kakva nejasnoća, što ukazuje da se navodi o pravnoj nesigurnosti ističu naknadno i bez stvarnog osnova. U vezi svega navedenog, ugovorni organ smagra da su žalbeni navodi neosnovani, jer je predmetni uslov ekonomske i finansijske sposobnosti jasno definisan, uz precizno određen način dokazivanja, te postavljen u skladu sa članom 47. Zakona o javnim nabavkama, te predlaže da se žalba u ovom dijelu odbije kao neosnovana. Žalbeni navodi koji se odnose na posjedvanje certifikata ISO 22301, ISO 45001, ISO 14001 i ISO 9001. U odnosu na navode žalitelja kojim osporava zahtjev ugovornog organa za posjedovanje certifikata ISO 22301, ISO 45001, ISO 14001 i ISO 9001 ili odgovarajućih, ugovorni organ smatra da je isti neosnovan. S obzirom da se radi o nabavci specijalizovanog komunalnog vozila koje će biti korišteno u javnom interesu, ugovorni organ ima opravdan interes da osigura da ponuđači posluju u skladu sa priznatim međunarodnim standardima. Postavljeni zahtjev je u potpunosti skladu s članom 48. stav (6) Zakona o javnim nabavkama, jer je ugovorni organ zahtijevao standarde koji se zasnivaju na evropskim serijama standrarda, a posebno se ističe da je tenderskom dokumentacijom omogućeno dostavljanje i drugih odgovarajućih (ekvivalentnih)certifikata, čime je ugovorni organ u potpunosti ispoštovao princip nediskriminacije i omogućio učešće širokom krugu ponuđača koji posjeduju ili tražene ISO certifikate ili certifikate koji odgovaraju (odnsno koji su ekvivaletni) traženim ISO certifikatima. Stoga, navedeni zahtjevi ne predstavljaju ograničenje konkurencije, već mehanizam osiguranja kvaliteta i pouzdanosti izvršenja ugovora, a što je svakako pravo ugovornog organa u skladu s navedenom odredbom Zakona. Takođe ugovorni organ ističe da je URŽ BiH, filijala Mostar u rješenju broj JN2- 03-07-1-1006-8/17 od 12.10.2017. godine zauzeo stav da ugovorni organ ima pravo zahtijevati certifikate kojima se dokazuje da ponuđač, a ne roba, ispunjava određene standarde kvaliteta. Dakle, pravo ugovornog organa je da propisuje uslove tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, te da postavlja jedan ili više uslova, a kako je to propisano odredbama člana 48. i 49. ZJN, sve dok time ne

favorizuje tačno određenog ponuđača. 3. Žalbeni navod - neopravdan zahtjev za ISO 22301 certifikatom. Žalbeni navod kojima se osporava opravdanost zahtjeva za posjedovanje sertifikata ISO 22301 nisu osnovani. Ugovorni organ je predmetni zahtjev propisao u okviru tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, u skladu sa članom 48. Zakona o javnim nabavkama. Suprotno navodima žalitelja, zahtjev za posjedovanje sertifikata ISO 22301 ima opravdanje u kontekstu obezbjeđenja pouzdanog izvršenja ugovora. Međutim, dodatno se ističe da predmet nabavke u konkretnom slučaju obuhvata isporuku upotrebljavanog kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada, što bitno utiče na prirodu i rizike izvršenja ugovora. Naime, za razliku od nabavke novog vozila, kod polovnih vozila postoji povećan rizik tehničkih nedostataka, neizvjesno je prethodno korištenje i održavanje, često je potrebno dodatno osposobljavanje, servisiranje ili prilagođavanje prije isporuke, zavisnost od dostupnosti rezervnih dijelova i servisne podrške je izraženija. U takvim okolnostima, sposobnost ponuđača da obezbijedi kontinuitet poslovnih procesa (nabavka, transport, servisiranje, priprema i isporuka vozila) dobija poseban značaj. Standard ISO 22301 upravo potvrđuje da ponuđač ima uspostavljene procedure za upravljanje nepredviđenim situacijama, minimiziranje zastoja u realizaciji i obezbjeđenje alternativnih rješenja u slučaju poremećaja u lancu snabdijevanja ili tehničkih problema. Dakle, iako se predmet nabavke odnosi na robu, u konkretnom slučaju nije riječ o standardizovanoj isporuci novog proizvoda, već o kompleksnijem procesu koji uključuje identifikaciju adekvatnog polovnog vozila, njegovu tehničku provjeru, eventualnu rekonstrukciju ili prilagođavanje, logistiku i pravovremenu isporuku. Iz tog razloga, zahtjev za ISO 22301 ima dodatno opravdanje upravo u specifičnosti predmeta nabavke. Takođe, predmetni zahtjev nije usmjeren na kvalitet samog vozila, već na pouzdanost ponuđača kao ugovornog partnera, što je legitimno i u skladu sa Zakonom. Navodi žalitelja da se ovim zahtjevom ograničava konkurencija nisu osnovani, jer ima objektivno opravdanje, srazmjeran je povećanom riziku koji proizilazi iz nabavke polovnog vozila. U vezi navedenog, ugovorni organ smatra da je zahtjev za posjedovanje sertifikata ISO 22301 zakonit, opravdan, posebno imajući u vidu da je predmet nabavke upotrebljavano vozilo, i usmjeren na obezbjeđenje sigurnog i blagovremenog izvršenja ugovora. Na osnovu navedenog Ugovorni organ predlaže se da se žalba u ovom dijelu odbije kao neosnovana. 4. Žalbeni navod - neopravdan zahtjev za ISO 45001 certifikatom. Žalbeni navodi kojima se osporava opravdanost zahtjeva za posjedovanje sertifikata ISO 45001 nisu osnovani. Ugovorni organ je predmetni zahtjev propisao u skladu sa članom 48. Zakona o javnim nabavkama, kojim je omogućeno zahtijevanje standarda koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača, pod uslovom da su isti povezani sa izvršenjem ugovora i proporcionalni predmetu nabavke. Suprotno navodima žalitelja, predmetni zahtjev ima svoje opravdanje, posebno imajući u vidu da se predmet nabavke odnosi na nabavku i isporuku upotrebljavanog kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada, što podrazumijeva specifične aktivnosti koje prevazilaze klasičnu isporuku robe. Naime, realizacija ugovora u konkretnom slučaju uključuje pregled i odabir polovnog vozila, tehničku dijagnostiku i procjenu ispravnosti, eventualne popravke, dorade ili prilagođavanje komunalnog vozila, manipulaciju teškom opremom, transport i isporuku vozila. Sve navedene aktivnosti podrazumijevaju povećane rizike no zdravlje i sigurnost radnika, posebno u segmentima: rada sa teškim mašinama i vozilima, servisnih i mehaničarskih zahvata, rukovanja hidrauličnim sistemima komunalnog vozila, utovara, istovara i transporta. Standard ISO 45001 upravo potvrđuje da ponuđač ima uspostavljen sistem za identifikaciju i upravljanje rizicima no zdravlje i sigurnost na radu, smanjenje

mogućnosti povreda i nezgoda, organizaciju rada u skladu sa propisima iz oblasti zaštite na radu, koptinuirano unapređenje sigurnosnih procedura. U tom smislu, predmetni standard nije usmjeren na kvalitet samog komunalnog vozila, već na bezbjedno i pouzdano izvršenje ugovornih obaveza, što je legitimno i u skladu sa Zakonom. Takođe, zahtjev se primjenjuje jednako na sve ponuđače i ima objektivno opravdanje u prirodi aktivnosti koje su nužne za realizaciju ugovora, posebno imajući u vidu specifičnosti rada sa polovnim vozilima i potrebne intervencije prije isporuke. Navodi žalitelja da se ovim zahtjevom ograničava konkurencija nisu osnovani, jer svaki uslov sposobnosti no svojoj prirodi predstavlja određeni filter, ali je isti dozvoljen ukoliko je objektivno opravdan, proporcionalan i nediskriminatoran, što je u kopkretnom slučaju ispunjeno. U vezi navedenog, ugovorni organ smatra da je zahtjev za posjedovanje sertifikata ISO 45001 zakonit, opravdan, posebno imajući u vidu prirodu predmeta nabavke i ušmjeren na osiguranje bezbjednog i urednog izvršenja ugovora. Na osnovu navedenog ugovorni organ predlaže se da se žalba u ovom dijelu odbije kao neosnovana. 5. Žalbeni navod - nesrazmeran zahtjev za ISO 14001 certifikatom. Žalbeni navodi kojima se osporava opravdanost zahtjeva za posjedovanje sertifikata ISO 14001 nisu osnovani. Ugovorni organ je predmetni zahtjev propisao u skladu sa članom 48. Zakona o javnim nabavkama, koji omogućava zahtijevanje standarda upravljanja kvalitetom i zaštitom okoline, pod uslovom da su isti povezani sa predmetom nabavke i proporcionalni njegovoj prirodi. Suprotno navodima žalitelja, u kopkretnom slučaju postoji jasna veza između zahtjeva za ISO 14001 i izvršenja ugovora, posebno imajući u vidu da se predmet nabavke odnosi na nabavku i isporuku upotrebljavanog kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada. Naime, realizacija ugovora ne podrazumijeva isključivo formalnu isporuku komunalnog vozila, već uključuje i niz aktivnosti koje mogu imati uticaj na okolinu, kao što su tehnička obrada, servisiranje i priprema vozila za isporuku, rukovanje uljima, mazivima i drugim potencijalno opasnim materijama, upravljanje otpadom koji nastaje tokom pripreme vozila, transport i logistika isporuke. Standard ISO 14001 potvrđuje da ponuđač ima uspostavljen sistem za kontrolu i smanjenje negativnog uticaja na okolinu, pravilno upravljanje otpadom i opasnim materijama, usklađenost sa propisima iz oblasti zašti ge okoline, kontinuirano unapređenje ekoloških aspekata poslovanja. U tom smislu, predmetni standard predstavlja relevantan pokazatelj odgovornog i usklađenog postupanja ponuđača u procesu izvršenja ugovora, a ne isključivo interni organizacioni aspekt, kako to pogrešno navodi žalilac. Posebno se ističe da se radi o vozilu koje će se koristiti u komunalnim djelatnostima,odnosno u oblasti upravljanja otpadom, što dodatno opravdava zahtjev da ponuđač posluje u skladu sa standardima zaštite okoline. Navodi žalitelja da predmetni standard nije povezan sa predmetom nabavke nisu osnovani, jer ugovorni organ ima pravo da, pored tehničkih karakteristika robe, uzme u obzir i način na koji će ugovor biti izvršen, uključujući i ekološke aspekte realizacije. Takođe, neosnovana je tvrdnja da se ovim zahtjevom ograničava konkurencija, jer ima objektivno opravdanje, proporcionalan je prirodi aktivnosti koje prate realizaciju ugovora, posebno imajući u vidu da se radi o polovnom vozilu koje zahtijeva dodatne intervencije prije isporuke. U vezi navedenog, ugovorni organ smatra da je zahtjev za posjedovanje sertifikata ISO 14001 zakonit, opravdan i proporcionalan predmetu nabavke. Na osnovu navedenog ugovorni organ predlaže da se žalba u ovom dijelu odbije kao neosnovana. 6. Žalbeni navod - diskriminatoran zahtev za opsegom ISO certifikata. Žalbeni navodi kojima se osporava zakonitost zahtjeva da oncer primjene sertifikata ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001 i ISO 22301 obuhvata „proizvodnju komunalnih nadgradnji“ nisu osnovani. Suprotno navodima žalitelja, predmetni uslov ne podrazumijeva obavezu da

ponuđač mora biti proizvođač, već ima za cilj da obezbijedi da ponuđač raspolaže adekvatnim kapacitetima i kontrolom nad ključnim segmentima izvršenja ugovora. Naime, iako se predmet nabavke formalno odnosi na isporuku robe, u konkretnom slučaju riječ je o upotrebljavanom kamionu za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada, što podrazumijeva specifične aktivnosti koje prevazilaze klasičnu trgovinu robom. Realizacija ugovora uključuje odabir adekvatnog komunalnog vozila, provjeru njene tehničke ispravnosti, eventualnu rekonstrukciju, remont ili prilagođavanje, integraciju nadgradnje sa šasijom, testiranje funkcionalnosti prije isporuke. Upravo iz tog razloga ugovorni organ je zahtijevao da ponuđač ili subjekt na čije se kapacitete oslanja ima sertifikovan sistem upravljanja koji obuhvata oblast proizvodnje komunalnih nadgradnji, jer jedino takav oncer garantuje tehničku kompetentnost za rad na komunalnim vozilima, kontrolu kvaliteta u ključnim fazama, usklađenost sa standardima sigurnosti i zaštite okoline, pouzdanost i funkcionalnost isporučenog vozila. Dalje, neosnovani su navodi da se ovim uslovom isključuju distributeri i trgovci. U skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, ponuđač ima pravo da koristi kapacitete drugih subjekata, nastupa u zajedničkoj ponudi, ili obezbijedi podršku proizvođača. Prema tome, predmetni uslov ne ograničava učešće na proizvođače, već zahtijeva da u lancu realizacije ugovora postoji subjekt koji posjeduje tražene kompetencije. Ugovorni organ je ovim pristupom osigurao da istovremeno bude garantovan minimalni nivo tehničke i profesionalne sposobnosti u dijelu koji je ključan za izvršenje ugovora. Takođe, zahtjev je proporcionalan predmetu nabavke, jer nadgradnja predstavlja ključni funkcionalni dio vozila, eventualni nedostaci na nadgradnji mogu imati značajne posljedice no sigurnost i funkcionalnost, te je opravdano zahtijevati dokaz o sposobnosti rada upravo u toj oblasti. Navodi žalitelja da predmetni uslov nema vezu sa predmetom nabavke nisu osnovani, jer se u konkretnom slučaju ne nabavlja generička roba, već specifična oprema koja zahtijeva tehničku obradu i provjeru prije isporuke. U vezi navedenog, ugovorni organ smatra da predmetni uslov nije diskriminatoran, ne ograničava konkurenciju, proporcionalan je predmetu nabavke, i u potpunosti je u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama. Na osnovu navedenog Ugovorni organ predlaže se da se žalba u ovom dijelu odbije kao neosnovana. 7. Žalbeni navod - nezakonit n diskriminatoran zahtjev u vezi ISO certifikata. Žalbeni navodi kojima se osporava zakonitost zahtjeva da ponuđač mora posjedovati važeće sertifikate ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001 i ISO 22301 sa opsegom primjene „proizvodnja komunalnih nadgradnji" nisu osnovani. Ugovorni opran je predmetni zahtjev propisao u skladu sa članom 48. Zakona o javnim nabavkama, kojim se omogućava zahtijevanje standarda upravljanja kvalitetom, zaštitom okoline, sigurnošću i zdravljem na radu i kontinuitetom poslovanja, u mjeri u kojoj su oni direktno povezani sa izvršenjem ugovora i proporcionalni predmetu nabavke. Iako je predmet nabavke formalno nabavka upotrebljavanog kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada, realizacija ugovora uključuje i niz aktivnosti koje prevazilaze klasičnu trgovinu robom odabir i tehnička provjera nadgradnje, eventualne intervencije, popravke ili prilagođavanje nadgradnje, integraciju nadgradnje sa šasijom, testiranje funkcionalnosti prije isporuke, rukovanje tehničkim tečnostima, mazivima i otpadom, uz poštovanje propisa o zaštiti okoline. Predmetni uslov ne podrazumijeva da ponuđač isključivo mora biti proizvođač, već zahtijeva da u lancu izvršenja ugovora postoji subjekt koji posjeduje tražene ISO sergifikate u opsegu relevantnom za nadgradnju. Na taj način se obezbjeđuje tehnička kompetentnost za rukovanje i pripremu nadgradnji, kontrola kvaliteta i sigurnosti u ključnim fazama, usklađenost sa standardima zaštite okoline i zdravlja na radu, pouzdanost i fupkcionalnost isporučenog vozila. U skladu sa Zakonom o javnim

nabavkama, ponuđač može koristiti kapacitete trećih lica, nastupati kao distributer ili zastupnik proizvođača, te na taj način ispuniti uslov. Dakle, predmetni zahtjev nije diskriminatoran niti ograničava konkurenciju, već osigurava minimalni nivo tehničke i profesionalne sposobnosti u segmentu koji je ključan za izvršenje ugovora. Takođe, zahtjev je proporcionalan predmetu nabavke, jer nadgradnja predstavlja ključni funkcionalni dio vozila, a eventualni nedostaci ili neusklađenosti mogu imati značajne posljedice no sigurnost i funkcionalnost vozila. Postavljanje ovog uslova omogućava pouzdanu isporuku i smanjuje rizik od neispravnog izvršenja ugovora. U vezi navedenog, ugovorni organ smatra da predmetni uslov nije nezakonit, nije diskriminatoran, proporcionalan je prirodi i kompleksnosti predmeta nabavke, i u potpunosti je u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama. Iz svega navedenog Ugovorni organ smatra da skup sertifikata ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001 i ISO 22301, sa jasno definisanim opsegom koji obuhvata proizvodnju komunalnih nadgradnji, predstavlja opravdan, logičan i proporcionalan uslov u postupku javne nabavke. Ovakav zahtev direktno je povezan sa predmetom nabavke i ima sledeće ključne razloge: 1. Direktna povezanost sa predmetom nabavke (komunalna nadgradnja kao ključni deo vozila) kamion za sakupljanje i odlaganje otpada nije samo šasija, već kompleksan sistem u kome je komunalna nadgradnja (sistem za sabijanje, utovar i istovar otpada) suštinski funkcionalni deo. Zahtjev da sertifikati pokrivaju upravo proizvodnju komunalnih nadgradnji obezbeđuje da ponuđač ima stvarno tehničko i proizvodno iskustvo u relevantnoj oblasti, ne nasgupa isključivo kao trgovac bez kontrole nad ključnim delom proizvoda, može garan govati kvalitet, funkcionalnost i kompatibilnost celokupnog vozila. 2. ISO 9001 - kontrola kvaliteta u proizvodnji nadgradnji. Primena ovog standarda u konkretnom opsegu znači da su procesi projektovanja i izrade nadgradnje standardizovani i kontrolisani, obezbeđeni testiranje i kontrola funkcionalnosti (hidraulika, sistemi sabijanja, sigurnosni mehanizmi), smanjeni rizici od kvarova, zastoja i skupih intervendija u eksploataciji. 3. ISO 14001 - ekološka odgovornost u proizvodnji opreme za upravljanje otpadom. S obzirom na prirodu opreme, važno je da proizvođač nadgradnje upravlja otpadom i emisijama u sopstvenom proizvodnom procesu, koristi materijale i tehnologije koje smanjuju negativan uticaj na životnu sredinu, doprinosi ukupnom ekološkom cilju koji sama oprema treba da podrži. 4. ISO 45001 - bezbednost u proizvodnji složenih mašinskih sistema. Komunalne nadgradnje uključuju složene mehaničke i hidraulične sklopove. Sertifikacija u ovom opsegu potvrđuje da proizvođač primenjuje visoke standarde bezbednosti u radu, su proizvodni prodesi stabilni i pod kontrolom, se smanjuje verovatnoća grešaka koje mogu dovesti do nebezbednog rada vozila u eksploataciji. 5. ISO 22301 - kontinuitet isporuke i održavanja. Ovaj sertifikat je posebno značajan za projekte javnih nabavki jer obezbeđuje da ponuđač: ima planove za neprekidnost proizvodnje nadgradnji, može odgovoriti na poremećaje u lancu snabdjevanja, garantuje pravovremenu isporuku, rezervne dijelove i servisnu podršku. 6. Smanjenje rizika za naručioca. Kombinacija svih navedenih sertifikata, u traženom opsegu, omogućava naručiocu da izbjegde nabavku nekvalitetne ili neprovjerene opreme, smanji operativne troškove održavanja, obezbijedi dugoročnu pouzdanost komunalne usluge (bez zastoja u odvozu otpada). Zahtjev za posjedovanjem sertifikata ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001 i ISO 22301 sa opsegom koji obuhvata proizvodnju komunalnih nadgradnji nije diskriminatoran, već je u potpunosti opravdan prirodom predmeta nabavke. Ovim se obezbeđuje da ponuđač raspolaže stvarnim kapacitetima i kompetencijama za isporuku funkcionalnog, bezbjednog i pouzdanog komunalnog vozila kao jedinstvene tehničke celine. U vezi navedenog Ugovorni organ predlaže se da se žalba u ovom dijelu odbije

kao neosnovana. 8. Žalbeni navod - međuosovinsko rastojanje U žalbenom navodu se osporava tehnički zahtjev da međuosovinsko rastojanje upotrebljavanog kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada mora biti minimalno 3400 mm do maksimalno 3500 mm. Ugovorni organ smatra da žalbeni navod nije osnovan. Predmet nabavke je kamion za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada. Zahtjevani raspon međuosovinskog rastojanja od 3400 do 3500 mm definisan je na osnovu tehničkih i operativnih potreba korisnika, uključujući mogućnost manevrisanja vozila u uskim urbanim i prigradskim ulicama, kompatibilnost sa postojećim sistemima deponovanja i rukovanja otpadom, stabilnost i sigurnost vozila u radu, posebno pri transportu otpada, i korišćenju nadgradnje, opterećenje šasije i tehničku kompatibilnost. Ovako postavljeni raspon definisan je isključivo iz razloga što ugovorni organ ima potrebu za nabavku vozila navedenih karakteristika jer već posjeduje vozilo sa većim međuosovinskim rastojanjem koje ne može da obavlja funkciju sakupljanja otpada u većem dijelu naseljenog mjesta jer su ulice u gradu i prigradskim, seoskim naseljima uske i zahtijevaju upotrebu kamiona traženog međuosovinskog rastojanja. Ukoliko bi se ostavio veći rapon od 100 mm onda predmetna nabavka nebi imala smisla obzirom da ugovorni organ već posjeduje vozilo sa većim međuosovinskim rastojanjem. Dakle, raspon od 100 mm nije proizvoljan, već predstavlja tehnički kompromis između funkcionalnosti, bezbjednosti i kompatibilnosti vozila sa postojećom infrastrukturom i nadgradnjom. Ugovorni organ ističe da su tehničke specifikacije definisane u skladu sa stvarnim potrebama ugovornog organa i uslovima u kojima će se vozilo koristiti. Takođe, međuosovinsko rastojanje je određeno u rasponu, čime je omogućeno većem broju ponuđača da ispune postavljeni uslov. Dalje, ugovorni organ je postavio takav uslov imajući u vidu spesifične trase kretanja vozila, zbog toga što će se vozilo kretati uskim prigradskim i seoskim putevima, te nije prihvatljivo da međuosovinsko rastojanje bude veće od 3500 mm. Iako na tržištu postoje vozila sa većim međuosovinskim rastojanjem, takva vozila nisu u potpunosti kompatibilna sa zahtjevima ugovornog organa, odnosno mogu otežati rukovanje u urbanim uslovima ili zahtijevati dodatne adaptacije nadgradnje, čime se povećavaju troškovi i rizici neispravnog izvršenja ugovora. Prema tome, zahtjev za međuosovinskim rastojanjem je povezan i proporcionalan predmetu nabavke i ne predstavlja neopravdano ograničenje konkurencije, jer ponuđači i dalje mogu ponuditi sva vozila koja zadovoljavaju tehničke kriterijume, cilj je osigurati funkcionalnost i sigurnost u specifičnom operativnom okruženju. Predmetni tehnički zahtjev nije diskriminatoran, ne ograničava konkurenciju na tržištu, proporcionalan je predmetu nabavke i specifičnim operativnim potrebama ugovornog organa. Ugovorni organ stoga smatra da je žalbeni navod neosnovan i predlaže da se žalba u ovom dijelu odbije. 9. Žalbeni navod - radna zapremina motora U žalbenom navodu se osporava tehnički zahtjev da radna zapremina motora mora biti minimalno 7100 cm3 do maksimalno 7150 cm3. Ugovorni organ smatra da žalbeni navod nije osnovan. Predmet nabavke je kamion za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada čija funkcionalnost zavisi i od kapaciteta motora. Zahtijevani raspon zapremine motora definisan je na osnovu operativnih potreba korisnika, uključujući dovoljan motorni obrtni moment za rad komunalne nadgradnje i sakupljanje otpada, sigurnost i stabilnost vozila u različitim urbanim i prigradskim uslovima, kompatibilnost sa postojećom infrastrukturom i kapacitetima nadgradnje, pouzdano i efikasno kretanje vozila sa punim teregom. Raspon od 50 cm3 predstavlja tehnički kompromis između optimalne snage motora i postojećih operativnih zahtjeva, a ne proizvoljno ograničenje konkurencije. Iako na tržištu postoje vozila sa različitim zapreminama motora, vozila unutar navedenog raspona omogućavaju bezbjedno rukovanje i manevrisanje u urbanim

sredinama, optimalan rad nadgradlje bez preopterećenja motora, minimalizaciju rizika od kvara i dodatnih troškova prilagođavanja. Prema tome, žahtjev za radnom zapreminom motora je povezan i proporcionalan predmetu nabavke i ne predstavlja neopravdano ograničenje konkurencije. Ponuđači i dalje mogu ponudigi sva vozila koja zadovoljavaju ove kriterijume. Predmetni tehnički zahtjev nije diskriminatoran, ne ograničava konkurenciju, proporcionalan je funkcionalnim i sigurnosnim zahtjevima predmeta nabavke. Ugovorni organ stoga smatra da je žalbeni navod neosnovan i predlaže da se žalba u ovom dijelu odbije. 10. Žalbeni navod - snaga motora. U žalbenom navodu se osporava tehnički zahtjev da snaga motora mora biti od 210 kW do 220 kW. Ugovorni organ smatra da žalbeni navod nije osnovan. Predmet nabavke je upotrebljavankamion za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada. Zahtjevani raspon snage motora definisan je na osnovu operativnih potreba korisnika, uključujući dovoljan obrtni moment i snagu za rad komunalne nadgradnje i sakupljanje otpada, sigurnost i stabilnost vozila pri punom teretu i tokom rada u urbanim i prigradskim uslovima, optimalnu funkcionalnost nadgradnje i kompatibilnost sa postojećom infrastrukturom i sistemima upravljanja otpadom. Raspon od 10 kW nije proizvoljan, već predstavlja tehnički kompromis između minimalne snage potrebne za efikasan rad i maksimalne snage koja ne izaziva dodatna opterećenja vozila. Iako na tržištu postoje vozila sa različitim snagama motora, samo vozila unutar navedenog raspona omogućavaju bezbjedno i efikasno rukovanje vozilom ea nadgradnjom, minimalizaciju rizika od kvara motora ili preopterećenja transmisije, pouzdano izvršenje ugovornih obaveza u skladu sa operativnim zahtjevima. Raspon snage motora je stoga povezan i proporcionalan predmetu nabavke i ne predstavlja neopravdano ograničenje konkurencije. Ponuđači i dalje mogu ponuditi sva vozila koja zadovoljavaju ove kriterijume. U kombinaciji sa zahtjevom za radnu zapreminu motora (7100-7150 cm3), raspon snage je definisan tako da osigura optimalnu funkcionalnost i sigurnost vozila, što je opravdano s obzirom na tip nadgradnje i operativne potrebe korisnika. Predmetni tehnički zahtjev nije diskriminatoran, proporcionalan je funkcionalnim i sigurnosnim zahtjevima predmeta nabavke, ne ograničava neopravdano konkurenciju među ponuđačima. Ugovorni organ stoga smatra da je žalbeni navod neosnovan i predlaže da se žalba u ovom dijelu odbije. 11. Žalbeni navod - automatski mjenjač. U žalbenom navodu se osporava tehnički zahtjev da vozilo mora imati automatski mjenjač. Ugovorni organ smatra da žalbeni navod nije osnovan. Predmet nabavke je polovno komunalno vozilo sa nadgradnjom. Zahtev za automatski mjenjač definisan je na osnovu operativnih potreba korisnika, uključujući olakšano manevrisanje vozila u urbanim sredinama sa čestim zaustavljanjem i kretanjem, povećanu sigurnost i kontrolu pri radu nadgradnje, smanjenje opterećenja vozača i rizika od grešaka u radu, posebno u gužvi ili u situacijama koje zahtjevaju precizno rukovanje. Uzimajući u obzir specifičnost komunalne nadgradnje, automatski mjenjač omogućava stabilniji i bezbedniji rad vozila, što je povezano sa predmetom nabavke. Premda vozila sa manuelnim mjenjačem mogu tehnički izvršiti zadatke, automatski mjenjač značajno doprinosi efikasnosti i sigurnosti operacija, posebno kod vozila koja često mijenjaju pravac i opterećenje u gradu. Zahtev za automatskim mjenjačem je stoga proporcionalan predmetu nabavke i opravdan zbog specifičnih operativnih potreba komunalne službe. Zahtev ne isključuje konkurenciju u smislu tržišta ponuđača polovnih vozila, jer postoje brojni ponuđači polovnih vozila sa automatskim mjenjačem, postavljen zahtjev je vezan za funkcionalnu opravdanost, a ne proizvoljno ograničava broj ponuđača. Predmetni tehnički zahtjev nije diskriminatoran, proporcionalan je funkcionalnim sigurnosnim zahtjevima predmeta nabavke, ne ograničava neopravdano konkurenciju među

ponuđačima. Ugovorni organ stoga smatra da je žalbeni navod neosnovan i predlaže da se žalba u ovom dijelu odbije. 12. Žalbeni navod - boja kabine vozila. U žalbenom navodu se osporava tehnički zahtjev tenderske dokumentacije da kabina vozila mora biti bijele boje. Ugovorni organ smatra da žalbeni navod nije osnovan. Predmet nabavke je upotrebljavan kamion za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada. Boja kabine, iako tehnički sekundarna karakteristika, ima operativnu i sigurnosnu opravdanost (boja kabine predstavlja standardizaciju, voznog parka ugovornog organa, što doprinosi lakšoj identifikaciji, održavanju i organizaciji rada. >Bijela boja se standardno koristi za komunalna vozila radi bolje vidljivosti i prepoznatljivosti u saobraćaju i urbanim sredinama. >Omogućava lakšu identifikaciju vozila od strane građana i drugih učesnika u saobraćaju, što je posebno važno za vozila koja vrše odvoz otpada i komunalne usluge. > Uniformnost boje olakšava održavanje vizuelnog identiteta jedinice lokalne samouprave i upravljanje flotom vozila.. Premda postoje vozila u drugim bojama, postavljanje zahteva za bijelom kabinom nije restriktivno u funkcionalnom smislu, jer na tržištu postoji dovoljan broj polovnih vozila sa bijelom kabinom, ne ograničava bitno konkurenciju, već je zasnovano na opravdanim operativnim i identitetskim kriterijumima. Zahtev za bijelom kabinom ne isključuje značajan broj ponuđača, jer bijela boja predstavlja najčešće korišćenu boju za polovna komunalna vozila, doprinosi sigurnosti i efikasnosti operacija, što je u interesu naručioca i javnih korisnika. Predmetni tehnički zahtjev je povezan i proporcionalan predmetu nabavke, doprinosi operativnoj efikasnosti i sigurnosti, nije diskriminatoran niti neopravdano ograničava konkurenciju među ponuđačima, Ugovorni opran stoga smatra da je žalbeni navod neosnovan i predlaže da se žalba u ovom dijelu odbije. Na osnovu svega navedenog ugovorni opran naglašava da su uslovi i tehničke specifikacije određene u okviru dozvoljenih granica i da ne upućuju na određenog proizvođača, niti neopiravdano ograničavaju konkurenciju, već su zasnovane na objektivnim i opravdanim potrebama ugovornog organa. Postavljene tehničke specifikacije vozila nisu definisane na način da upućuju na konkretnog proizvođača, te nostoji više proizvođača koji mogu zadovoljiti tražene karakteristike.

Prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje, ovaj organ je pristupio provjeri formalnih procesnih pretpostavki za ulaganje žalbe, a koje moraju biti ispunjene na strani žalioca kako bi se pristupilo rješavanju, a odnose se na uslovljene pretpostavke u skladu sa članom 227. Zakona o upravnom postupku, članom 109. i članom 111. Zakona o javnim nabavkama i utvrdio da su ispunjeni uslovi za postupanje po istoj na način kako to definišu naprijed navedene odredbe.

Žalba je osnovana.

U prvom žalbenom navodu žalitelj osporava tačku 4.3.1. tenderske dokumentacije kojom je propisano da ponuđač mora dokazati „likvidnost svih poslovnih računa", a što žalitelj smatra suprotnim osnovnim principima transparentnosti i jednakog tretmana ponuđača, jer pojam likvidnosti predstavlja finansijsko-ekonomsku kategoriju koja označava sposobnost privrednog subjekta da iz raspoloživih obrtnih sredstava uredno izmiruje svoje kratkoročne obaveze. Uvidom u tačke 4.3.1. i 4.3.2. tenderske dokumentacije, propisano je: *Što se tiče ekonomske i finansijske spsosobnosti, u skladu sa članom 47. Zakona, ponuda će biti odbačena ako ponuđač ne ispuni slijedeće minimalne uslove, a koji će se potvrditi sa dokazima iz člana 47. Zakonaa to su: a) likvidnost svih poslovnih računa: 4.3.2. Ocjena ekonomskog i finansijskog stanja ponuđača će se izvršiti na osnovu dostavljene: -izjave ovjerene od strane ponuđača (izjava ne može biti starija od dana objavljivanja Obavještenja o nabavci), koja se dostavlja u formi utvrđenoj Aneksom 4.*

Tenderske dokumentacije i –dostavljenih običnih kopija sljedećih dokumenata: a) potvrda o likvidnosti svih poslovnih računa-odgovarajući document koji izdaje banka ili druga finansijska institucija kojim se dokazuje ekonomska i finansijska sposobnost u pogledu činjenica koje se mogu dokazati iz tih dokumenata u skladu sa pozitivnim propisima, ili izvještaj Centralne banke o otvorenim računima poslovnog subjekta koji ne može biti straiji od 3 mjeseca, računajući do dana objavljivanja obavjštenja o nabavci. Članom 47. stav 1. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji može utvrditi minimalne uslove u pogledu ekonomske i finansijske sposobnosti kandidata/ponuđača, kao i dokaze koji se zahtijevaju, a koji mogu biti:* ***a) odgovarajući dokument koji izdaje banka ili druga finansijska institucija,*** *a kojim se dokazuje ekonomsko-finansijska sposobnost u pogledu činjenica koje se mogu dokazati iz dokumenata koje izdaje banka ili druga finansijska institucija u skladu sa pozitivnim propisima;.* Dakle, članom 47. Zakona o javnim nabavkama, jasno je predviđena mogućnost postavljanja uslova u svrhu dokazivanja ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača, kao i pravo ugovornog organa da zahtijeva, između ostalog, odgovarajuće dokaze ekonomske i finansijske sposobnosti, uključujući i dokumente koje izdaje banka ili druga finansijska institucija, a što je ugovorni organ i zahtjevao. Zahtjev za likvidnošću poslovnih računa osigurava da ponuđač ima stabilno finansijsko poslovanje i u konačnici sposobnost urednog izvršenja ugovora. Dakle, od ponuđača se zahtjeva da ima sve račune likvidne, što dokazuje odgovarajućim dokumentom poslovne banke ili izvještajem Centralne banke BiH, što niti je nejasno propisan uslov niti nejasno traženi dokaz, a naročito kada se ima u vidu da je tačkom 4.3.2 Tenderske dokumentacije nedvosmisleno utvrđeno na koji način se isti dokazuje (dostavljanjem potvrde banke o statusu računa ili izvještaja Centralne banke BiH o otvorenim računima poslovnog subjekta). Žalitelj se poziva na određena rješenja KRŽ-a, međutim svaki predmet ima zasebno činjenično stanje, pa tako u konkretnom slučaju i ovaj predmet ima drugačije činjenično stanje, u odnosu na navedene. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je neosnovan.

U drugom žalbenom navodu žalitelj osporava tačku 4.3.1. tenderske dokumentacije kojom je propisano da ponuđač mora dokazati „likvidnost svih poslovnih računa", pozivajući se na član 47. Zakona o javnim nabavkama jer smatra da je ovako definisan uslov nezakonit, nesrazmjeran predmetu nabavke i pravno neodrživ, jer nije proporcionalan predmetu nabavke i nije nužan za izvršenje ugovora. Uvidom u tačke 4.3.1. i 4.3.2. tenderske dokumentacije, propisano je: *Što se tiče ekonomske i finansijske spsosobnosti, u skladu sa članom 47. Zakona, ponuda će biti odbačena ako ponuđač ne ispuni slijedeće minimalne uslove, a koji će se potvrditi sa dokazima iz člana 47. Zakonaa to su: a) likvidnost svih poslovnih računa. 4.3.2. Ocjena ekonomskog i finansijskog stanja ponuđača će se izvršiti na osnovu dostavljene: -izjave ovjerene od strane ponuđača (izjava ne može biti starija od dana objavljivanja Obavještenja o nabavci), koja se dostavlja u formi utvrđenoj Aneksom 4. Tenderske dokumentacije i –dostavljenih običnih kopija sljedećih dokumenata: a) potvrda o likvidnosti svih poslovnih računa-odgovarajući document koji izdaje banka ili druga finansijska institucija kojim se dokazuje ekonomska i finansijska sposobnost u pogledu činjenica koje se mogu dokazati iz tih dokumenata u skladu sa pozitivnim propisima, ili izvještaj Centralne banke o otvorenim računima poslovnog subjekta koji ne može biti straiji od 3 mjeseca, računajući do dana objavljivanja obavjštenja o nabavci.* Članom 47. stav 1. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji može utvrditi minimalne uslove u pogledu ekonomske i finansijske sposobnosti kandidata/ponuđača, kao i dokaze koji se zahtijevaju, a koji mogu biti:* ***a) odgovarajući dokument koji izdaje banka ili druga finansijska institucija,*** *a kojim se dokazuje ekonomsko-finansijska sposobnost u pogledu činjenica koje se mogu dokazati iz dokumenata koje izdaje banka*

ili druga finansijska institucija u skladu sa pozitivnim propisima;. Naime, zahtjev da ponuđač nema blokirane račune predstavlja minimalan i legitiman uslov finansijske stabilnosti, koji je u direktnoj vezi sa sposobnošću urednog izvršenja ugovora. Postojanje blokade računa ukazuje na poteškoće u izmirivanju dospjelih obaveza, te objektivno dovodi u pitanje finansijsku sposobnost ponuđača da realizuje ugovorne obaveze. Stoga se može zaključiti da navodi žalbe o nesrazmjernosti predstavljaju paušalne tvrdnje koje nisu potkrijepljene konkretnim činjenicama. Navodi žalitelja da eventualna blokada pojedinačnog računa ne znači ukupnu nelikvidnost nisu od uticaja, imajući u vidu da ugovorni organ ima pravo da, u okviru diskrecionog ovlaštenja iz člana 47. Zakona, odredi konkretan način dokazivanja finansijske sposobnosti, pod uslovom da isti nije diskriminatoran. U konkretnom slučaju, uslov je postavljen na jednak način za sve ponuđače i ne favorizuje nijednog učesnika, niti neopravdano ograničava konkurenciju. Žalitelj se poziva na određena rješenja KRŽ-a, međutim svaki predmet ima zasebno činjenično stanje, pa tako u konkretnom slučaju i ovaj predmet ima drugačije činjenično stanje, u odnosu na navedene. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je neosnovan.

U trećem žalbenom navodu žalitelj smatra da je neopravdan zahtjev za ISO 22301 certifikatom u dijelu tenderske dokumentacije koji se odnosi na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača. Uvidom u tendersku dokumentaciju, u dijelu tačke 4.4.1. pod d) propisano je: *da ponuđač posjeduje važeće sertifikate o ispunjenju standard ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001, ISO 22301 ili odgovarajućih, koji moraju biti izdati od strane akreditovanog sertifikacionog tijela. Opseg primjene navedenih sertifikata mora biti proizvodnja komunalnih nadgradnji.* Članom 44. stav 3. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za kandidate/ ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni.* Presudom Suda BIH broj SI 3 U 051269 25 U od 06.03.2026. godine, navodi se....."*Po ocjeni ovog vijeća prvilno tuženi utvrđuje da se konkretnom slučaju svaki od* ***traženih certifikata odnosi se na sposobnost vezanu za softversku infrastrukturu*** *pa se u tom smislu ugovorni organ kretao u granicama ovlaštenja iz dana 50. u vezi sa članom 44. Zakona o javnim nabavkama BiH.....*". Uvidom na web stranicu Katalog | ISBIH Instituta za standardizaciju Bosne i Hercegovine, navodi se da se standard ISO 22301 odnosi na Bezbjednost i otpornost - Sistemi upravljanja kontinuitetom poslovanja. Dakle, standard ISO 22301 predstavlja međunarodni standard za sistem upravljanja kontinuitetom poslovanja (Business Continuity Management System), čiji je cilj osigurati sposobnost organizacije da nastavi poslovanje u slučaju kriznih situacija, poput prirodnih katastrofa, tehničkih kvarova ili drugih vanrednih okolnosti. Međutim, predmet nabavke u konkretnom postupku odnosi se na nabavku i isporuku komunalnog vozila sa nadgradnjom, pri čemu zahtjev za posjedovanje standarda ISO 22301 nema nikakvu neposrednu niti logičnu vezu sa kvalitetom robe koja je predmet nabavke niti sa sposobnošću ponuđača da izvrši predmetni ugovor. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je osnovan.

U četvrtom žalbenom navodu žalitelj smatra da je neopravdan zahtjev za ISO 45001 certifikatom u dijelu tenderske dokumentacije koji se odnosi na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača. Uvidom u tendersku dokumentaciju, u dijelu tačke 4.4.1. pod d) propisano je: *da ponuđač posjeduje važeće sertifikate o ispunjenju standard ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001, ISO 22301 ili odgovarajućih, koji moraju biti izdati od strane akreditovanog sertifikacionog tijela. Opseg primjene navedenih sertifikata mora biti proizvodnja komunalnih nadgradnji.* Članom 44. stav 3. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za kandidate/*

ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni. Presudom Suda BIH broj SI 3 U 051269 25 U od 06.03.2026. godine, navodi se....."*Po ocjeni ovog vijeća prvilno tuženi utvrđuje da se konkretnom slučaju svaki od* ***traženih certifikata odnosi se na sposobnost vezanu za softversku infrastrukturu*** *pa se u tom smislu ugovorni organ kretao u granicama ovlaštenja iz dana 50. u vezi sa članom 44. Zakona o javnim nabavkama BiH....."* Uvidom na web stranicu Katalog | ISBIH Instituta za standardizaciju Bosne i Hercegovine, navodi se da se standard ISO 45001 odnosi na sistem upravlja zaštitom zdravlja i sigurnosti na radu. Naime, standard ISO 45001 predstavlja međunarodni standard koji se odnosi na sistem upravljanja zaštitom zdravlja i sigurnosti na radu, odnosno na upravljanje rizicima koji mogu nastati tokom obavljanja radnih aktivnosti u organizaciji. Međutim, predmet javne nabavke u konkretnom postupku odnosi se na nabavku i isporuku kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada, odnosno na nabavku robe. U takvom postupku zahtjev za posjedovanje standarda ISO 45001 nema neposrednu vezu sa kvalitetom robe koja je predmet nabavke niti predstavlja relevantan pokazatelj tehničke ili profesionalne sposobnosti ponuđača da izvrši predmetni ugovor. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je osnovan.

U petom žalbenom navodu žalitelj smatra da je neopravdan zahtjev za ISO 14001 certifikatom koji se odnosi na upravljanje kvalitetom i zaštitom okoline. Uvidom u tendersku dokumentaciju, u dijelu tačke 4.4.1. pod d) propisano je: *da ponuđač posjeduje važeće sertifikate o ispunjenju standard ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001, ISO 22301 ili odgovarajućih, koji moraju biti izdati od strane akreditovanog sertifikacionog tijela. Opseg primjene navedenih sertifikata mora biti proizvodnja komunalnih nadgradnji.* Članom 44. stav 3. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za kandidate/ ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni.* Presudom Suda BIH broj SI 3 U 051269 25 U od 06.03.2026. godine, navodi se.....:"*Po ocjeni ovog vijeća prvilno tuženi utvrđuje da se konkretnom slučaju svaki od* ***traženih certifikata odnosi se na sposobnost vezanu za softversku infrastrukturu*** *pa se u tom smislu ugovorni organ kretao u granicama ovlaštenja iz dana 50. u vezi sa članom 44. Zakona o javnim nabavkama BiH....."* Uvidom na web stranicu Katalog | ISBIH Instituta za standardizaciju Bosne i Hercegovine, navodi se da se standard ISO 14001 odnosi se na upravljanje kvalitetom i zaštitom okoline. Naime, standard ISO 14001 predstavlja međunarodni standard koji se odnosi na upravljanje kvalitetom i zaštitom okoline. Međutim, predmet javne nabavke u konkretnom postupku odnosi se na nabavku i isporuku kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada, odnosno na nabavku robe. U takvom postupku zahtjev za posjedovanje standarda ISO 14001 nema neposrednu vezu sa kvalitetom robe koja je predmet nabavke niti predstavlja relevantan pokazatelj tehničke ili profesionalne sposobnosti ponuđača da izvrši predmetni ugovor. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je osnovan.

U šestom žalbenom navodu žalitelj ističe da je diskriminatoran u dijelu zahtjeva za opseg ISO certifikata u dijelu tenderske dokumentacije koji se odnosi na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača u kojoj se navodi da opseg primjene navedenih certifikata (ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001 i ISO 22301) mora biti „proizvodnja komunalnih nadgradnji". Uvidom u tendersku dokumentaciju, u dijelu tačke 4.4.1. pod d) propisano je: *da ponuđač posjeduje važeće sertifikate o ispunjenju standard ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001, ISO 22301 ili odgovarajućih, koji moraju biti izdati od strane*

akreditovanog sertifikacionog tijela. Opseg primjene navedenih sertifikata mora biti proizvodnja komunalnih nadgradnji. Članom 44. stav 3. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za kandidate/ ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni.* Presudom Suda BIH broj SI 3 U 051269 25 U od 06.03.2026. godine, navodi se....."*Po ocjeni ovog vijeća prvilno tuženi utvrđuje da se konkretnom slučaju svaki od* ***traženih certifikata odnosi se na sposobnost vezanu za softversku infrastrukturu*** *pa se u tom smislu ugovorni organ kretao u granicama ovlaštenja iz dana 50. u vezi sa članom 44. Zakona o javnim nabavkama BiH....."* Dakle, predmet javne nabavke u konkretnom postupku odnosi se na nabavku i isporuku polovnog kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada, odnosno na nabavku robe. U konkretnom slučaju zahtjev ugovornog organa da opseg primjene ISO certifikata je „proizvodnja komunalnih nadgradnji" iako je predmet javne nabavke nabavka polovnog kamiona za sakupljanje i odvoz komunlnog otpada, s tim u vezi postavlja se pitanje, zašto se postavljaju zahtjevi u vezi proizvodnje, zašto nije zahtjevan standard u vezi gotovog proizvoda. Na taj način ograničava se konkurencija, jer da je postavljen zahtjev da predmet nabavke mora biti usklađen sa određenim standardom ili njegovom ekvivalentu, u tom slučaju, otvoren bi bio prostor za širu konkurenciju. U skladu sa članom 44. Zakona o javnim nabavkama, uslovi kvalifikacije moraju biti povezani i proporcionalni predmetu ugovora, te ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je osnovan.

U sedmom žalbenom navodu žalitelj ističe da je nezakonit, nesrazmjeran predmetu nabavke i diskriminatoran, te da neopravdano ograničava konkurenciju među ponuđačima zahtjev za opseg ISO certifikata u dijelu tenderske dokumentacije koji se odnosi na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača u kojoj se navodi da opseg primjene navedenih certifikata (ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001 i ISO 22301) mora biti „proizvodnja komunalnih nadgradnji" koji moraju biti izdati od strane akreditovanog certifikacionog tijela, uz dodatni uslov da opseg primjene navedenih certifikata mora biti proizvodnja komunalnih nadgradnji. Uvidom u tendersku dokumentaciju, u dijelu tačke 4.4.1. pod d) propisano je: *da ponuđač posjeduje važeće sertifikate o ispunjenju standard ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001, ISO 22301 ili odgovarajućih, koji moraju biti izdati od strane akreditovanog sertifikacionog tijela. Opseg primjene navedenih sertifikata mora biti proizvodnja komunalnih nadgradnji.* Članom 44. stav 3. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za kandidate/ ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni.* Presudom Suda BIH broj SI 3 U 051269 25 U od 06.03.2026. godine, navodi se....."*Po ocjeni ovog vijeća prvilno tuženi utvrđuje da se konkretnom slučaju svaki od* ***traženih certifikata odnosi se na sposobnost vezanu za softversku infrastrukturu*** *pa se u tom smislu ugovorni organ kretao u granicama ovlaštenja iz dana 50. u vezi sa članom 44. Zakona o javnim nabavkama BiH....."* Dakle, predmet javne nabavke u konkretnom postupku odnosi se na nabavku i isporuku polovnog kamiona za sakupljanje i odvoz komunalnog otpada, odnosno na nabavku robe. U konkretnom slučaju zahtjev ugovornog organa da opseg primjene ISO certifikata je „proizvodnja komunalnih nadgradnji" iako je predmet javne nabavke nabavka polovnog kamiona za sakupljanje i odvoz komunlnog otpada, s tim u vezi postavlja se pitanje, zašto se postavljaju zahtjevi u vezi proizvodnje, zašto nije zahtjevan standard u vezi gotovog proizvoda. Na taj način ograničava se konkurencija, jer da je postavljen zahtjev da predmet nabavke mora biti usklađen sa

određenim standardom ili njegovom ekvivalentu, u tom slučaju, otvoren bi bio prostor za širu konkurenciju. U skladu sa članom 44. Zakona o javnim nabavkama, uslovi kvalifikacije moraju biti povezani i proporcionalni predmetu ugovora, te ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je osnovan.

U osmom žalbenom navodu, žalitelj osporava tendersku dokumentaciju u dijelu tehničke specifikacije kojom je propisan zahtjev da međuosovinsko rastojanje vozila mora biti minimalno 3400 mm do maksimalno 3500 mm, a što žalitelj smatra da je ovako definisan tehnički zahtjev neopravdano restriktivan i nesrazmjeran predmetu nabavke, jer je raspon međuosovinskog rastojanja ograničen na svega 100 mm, čime se značajno sužava krug potencijalnih ponuđača. Uvidom u tendersku dokumentaciju, u Aneks 2.1., u dijelu tehničke karakteristike osnovnog vozila, šasije, navodi se međuosovinsko rastojanje vozila mora biti minimalno 3400 mm do maksimalno 3500 mm. Članom 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *U postupku pravne zaštite žalilac je dužan da dokaže ili barem učini vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna.* Članom 3. stav 1. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da obezbijedi pravednu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korišćenja javnih sredstava, u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom.* Dakle, međuosovinsko rastojanje je određeno u rasponu, čime je omogućeno većem broju ponuđača da ispune postavljeni uslov. Dalje, žalitelj nije dokazao ili učinio vjerovatnim da je predmetni međuosovinski raspon usmjeren na ograničavanje konkurencije u smislu da same određeni proizvođač ispunjava navedeni zahtjev. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je neosnovan.

U devetom žalbenom navodu, žalitelj osporava tendersku dokumentaciju u dijelu tehničke specifikacije kojom je propisan zahtjev da radna zapremina motora mora biti minimalno 7100 cm3 do maksimalno 7150, a što žalitelj smatra da je ovako definisan tehnički zahtjev neopravdano restriktivan i nesrazmjeran predmetu nabavke, jer raspon od 50 cm3, sužava krug potencijalnih ponuđača. Uvidom u tendersku dokumentaciju, u Aneks 2.1., u dijelu tehničke karakteristike osnovnog vozila, šasije, navodi se da radna zapremina motora mora biti minimalno 7100 cm3 do maksimalno 7150. Članom 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *U postupku pravne zaštite žalilac je dužan da dokaže ili barem učini vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna.* Članom 3. stav 1. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da obezbijedi pravednu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korišćenja javnih sredstava, u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom.* Dakle, radna zapremina motora je određena u rasponu, čime je omogućeno većem broju ponuđača da ispune postavljeni uslov. Dalje, žalitelj nije dokazao ili učinio vjerovatnim da je navedena radna zapremina motora usmjerena na ograničavanje konkurencije u smislu da same određeni proizvođač ispunjava navedeni zahtjev. Žalitelj se poziva na rješenja Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-74-6/23 od 02.02.2023. godine i broj JN2-01-07-1-361-23 od 22.03.2023. godine, međutim svaki predmet je zasebno činjenično stanje, pa tako se donosi i posebna odluka u svakom postupku. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je neosnovan.

U desetom žalbenom navodu, žalitelj osporava tendersku dokumentaciju u dijelu tehničke specifikacije kojom je propisan zahtjev da snaga motora mora biti od 210 kW do 220 kW, a što žalitelj smatra da je ovako definisan tehnički zahtjev neopravdano restriktivan i nesrazmjeran predmetu nabavke, jer raspon od 10 kW, sužava krug potencijalnih ponuđača. Uvidom u tendersku dokumentaciju, u Aneks 2.1., u dijelu tehničke karakteristike osnovnog vozila, šasije, navodi se da snaga motora mora biti od 210 kW do 220 kW. Članom 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *U postupku pravne zaštite žalilac je dužan da dokaže ili barem učini vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna.* Članom 3. stav 1. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da obezbijedi pravednu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korišćenja javnih sredstava, u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom.* Dakle, snaga motora je određena u rasponu, čime je omogućeno većem broju ponuđača da ispune postavljeni uslov. Dalje, žalitelj nije dokazao ili učinio vjerovatnim da je navedena snaga motora usmjerena na ograničavanje konkurencije u smislu da samo određeni proizvođač ispunjava navedeni zahtjev. Žalitelj se poziva na rješenja Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-74-6/23 od 02.02.2023. godine i broj JN2-01-07-1-361-23 od 22.03.2023. godine, međutim svaki predmet je zasebno činjenično stanje, pa tako se donosi i posebna odluka u svakom postupku. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je neosnovan.

U jedanaestom žalbenom navodu žalitelj osprava tehničku specifikaciju tenderske dokumentacije kojom je propisano da vozilo mora imati automatski mjenjač, a što smatra da je neopravdano restriktivno i nesrazmjerno predmetu nabavke, jer se na ovaj način iz postupka javne nabavke isključuju vozila sa manuelnim mjenjačem. Uvidom u tendersku dokumentaciju, u Aneks 2.1., u dijelu tehničke karakteristike osnovnog vozila, šasije, navodi se da vozilo mora imati automatski mjenjač. Članom 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *U postupku pravne zaštite žalilac je dužan da dokaže ili barem učini vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna.* Članom 3. stav 1. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da obezbijedi pravednu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korišćenja javnih sredstava, u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom.* Pažljivom analizom navoda žalitelja, jasno je, da predmetni zahtjev ne isključuje konkurenciju u smislu tržišta ponuđača polovnih vozila, jer nije dokazao da je konkurencija ograničena, u smislu da postoji samo jedan proizvođač vozila sa automatskim mjenjačem. Dakle, predmetni tehnički zahtjev nije diskriminatoran, te ne ograničava neopravdano konkurenciju među ponuđačima. Dalje, žalitelj nije dokazao ili učinio vjerovatnim da je navedeni zahtjev usmjeren na ograničavanje konkurencije u smislu da same određeni proizvođač ispunjava navedeni zahtjev. Žalitelj se poziva na rješenja Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-01-07-1-74-6/23 od 02.02.2023. godine i broj JN2-01-07-1-361-23 od 22.03.2023. godine, međutim svaki predmet je zasebno činjenično stanje, pa tako se donosi i posebna odluka u svakom postupku. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je neosnovan.

U dvanaestom žalbenom navodu, žalitelj osporava tehničku specifikaciju tenderske dokumentacije kojom je propisano da boja kabine vozila mora biti bijela, što žalitelj ovako definisan tehnički zahtjev smatra neopravdanim i diskriminatornim. Uvidom u

tendersku dokumentaciju, u Aneks 2.1., u dijelu tehničke karakteristike osnovnog vozila, šasije, navodi se boja kabine vozila mora biti bijela. Članom 102. stav 2. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *U postupku pravne zaštite ugovorni organ dužan je da dokaže postojanje činjenica i okolnosti na osnovu kojih je donio odluku o pravima, preduzeo radnje ili propuštanja te sproveo postupke, koji su predmet postupka po žalbi.* Članom 3. stav 1. Zakona o javnim nabavkama, propisano je: *Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da obezbijedi pravednu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korišćenja javnih sredstava, u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom.* Uvidom u izjašnjenje ugovornog organa na žalbu, ističe se da je navedeni zahtjev u pogledu boje kabine postavljen zbog operativnih i sigurnosnih razloga. Međutim, u navedenom izjašnjenju ugovorniu organ se ne poziva ni na odgovarajući standard, niti na odgovarajuće stručno mišljenje, već samo paušalno ističe svoje navode. Postavljanjem zahtjeva da kabina vozila mora biti određene boje ugovorni organ neopravdano ograničava konkurenciju među ponuđačima, jer se na ovaj način isključuju vozila koja u potpunosti ispunjavaju sve tehničke i funkcionalne zahtjeve, ali su druge boje. Dakle, ugovorni oragn trebao zahtjev u pogledu boje kabine, da potkrijepi pozivanjem na odgovarajući standard ili stručno mišljenje, ovako se stav ugovornog organa sveo na paušalnu odbranu. Slijedom navedenog ovaj žalbeni navod je osnovan.

Kako ugovorni organ nije pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, te je nepravilno primjenio zakon i podzakonske akte, žalba se usvaja kao osnovana i poništava se Tenderska dokumentacija, slijedom Čega, uvažavajući naprijed navedeno obrazloženje ovog organa, te na osnovu utvrdenog činjeničnog stanja i primjenom Člana 104. i I I I . stav 1 . d) Zakona o javnim nabavkama, te Člana 230. stav 2. Zakona o upravnom postupku, odlučeno je kao u dispozitivu ovog Rješenja.

Zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 3.000,00 KM je osnovan. Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 3.000,00 KM izvršit će se posebnim aktom, po konačnosti Rješenja, a u skladu sa članom 108. stav 7. ZJN i članom 4. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih članom 108. Zakona o javnim nabavkama.

Pouka o pravnom lijeku
Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom BiH u roku od 30 dana od dana prijema Rješenja.
Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Radomir Pašić

Dostaviti:

- SV Company d.o.o. Laktaši
- OPŠTINA BRATUNAC
- evidenciji
- u spis

